

Andrzej Szpunar

Gorczyce, gm. Żabno, woj.
tarnowskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 21, 82

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GORCZYCE, gm. Żabno
woj. tarnowskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Tarnowie

Badania prowadził mgr Andrzej Sipunar. Finansowało Muzeum Okręgowe w Tarnowie. Czwarty sezon badań. Osada kultury łużyckiej.

Przebadano powierzchnię 1,25 ara, odsłaniając kolejne 17 obiektów. Obiekty to głównie jamy i ślady po paleniskach. Na uwagę zasługuje obiekt 69 - ślad po chacie /jest to 3 dom odkryty na stanowisku/ z wypełniaka pochodzący, między innymi, bursztynowy paciorek. Materiał zabytkowy to ceramika, fragmenty naczyń glinianych, przęśliki, placki gliniane. Ceramika ta datuje odsłonięte obiekty na halztacka fazę kultury łużyckiej.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Badania będą kontynuowane.

GORSZEWICE, gm. Kaźmierz
woj. poznańskie

patrz
neolit

GOSTYNIN
woj. płockie
Stanowisko 19

patrz
epoka brązu

GRABEK, gm. Szczerców
woj. piotrkowskie
Stanowisko 5

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Andrzej Krzyżowski /autor sprawozdania/, przy współpracy mgr Moniki Izdebniej, Aliny Jaszewskiej i Mariana Jurowicza. Zleceniodawca COBRGO "Poltwor" we Wrocławiu. Finansowała KBN "Beichatów". Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z HC-III i punkt osadniczy /nieokreślony/ kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko nowo odkryte /PAK PP PKZ O/Łódź-1980 r./, badane na terenie przyszłej odkrywkowej węgla brunatnego "Szczerców" /Ark. 77-48/262. Położona jest na południowo-wschodnim krańcu wsi na polu ornym, na zapleczu krawędzi małej wykształconej doliny, wykorzystanej przez niewielki ciek wodny. Teren jest płaski nieekspozowany, profil płaski i środkowostokowy o średnim nachyleniu 1-3 ‰.

Założono jeden wykop, wyeksplorując powierzchnię 375 m². Odsłonięto 246 obiektów nieruchomych, wśród których większość /85-90 %/ stanowią jamy gospodarcze o charakterze zasobowym bez konstrukcji wewnętrznej. Niewielkim udziałem zaznaczyły się jamy postłupowe i prawdopodobnie 4 jamy mieszkalne /półziemianki/ z wkopanymi w ich dna piwniczkami, lecz bez palenisk; stąd funkcja tych ostatnich jest na obecnym etapie opracowania niepewna. Odkryto też rumowisko pieca garncarskiego, i oprócz jednego niepewnego funkcjonalnie ogniska, nie odsłonięto żadnego paleniska.

Wypełniaka obiektów stanowiła w większości ciemna i jasnożółta próchnica, w części stropowej mocno wypłukana. Znaczną ilość stanowiły również wypełniaka w postaci szarej próchnicy; w obu przypadkach rzadko z udziałem spalenizny.

W rzucie pionowym obiekty miały najczęściej kształt nieregularny, regularnie prostokątny lub odwrotnie gruszkowaty, i w większości o wysokości w przedziale 0,50-0,90 m.

W badanej odkrywce nie zanotowano nad obiektami śladów warstwy kulturowej, a obiekty /ponad 50 %/ wystąpiły poniżej zanotowanego poziomu stropu calca, w granicach średnio 5-15 cm.

Materiał ruchomy uzyskano w liczbie 8129 szt., wśród którego zdecydowanie dominuje ceramika - 7434 szt. oraz jedno całkowicie zachowane naczynie. W dalszej kolejności materiał źródłowy stanowią: